

Ti ne féljeteek!

Az angyal így szólt az asszonyokhoz: Ti ne féljetek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Máté 28,5

Amióta Ádám és Éva először élte át a félelmet (1Móz 3,8-10), azóta az fájdalmas része lett a mindennapjainknak. A mostani napokban még inkább átéli ezt sokan, s járvány idején ezen nem is lehet csodálkozni. Felborult minden megszokott körülöttünk. Mi lesz, ha...? Engem elkerül, vagy érint? És a szeretteimet? Ismeretlen, kiszámíthatatlan, fenyegető – félelmet kelt. A modern nyugati embernek, aki azt gondolta, hogy ésszel (tudománnyal) és pénzzel mindent meg tud oldani, mindent kézben tud tartani, annak szembesülnie kell korlátaival, kiszolgáltatottságával, tehetetlenségével.

Sokan, sokfélét mondanak: komoly figyelmeztetéseket, jó tanácsokat, pánikot keltő rémhíreket, bölcs megállapításokat, buta okoskodásokat. Isten az övéinek ezt mondja, üzeni a Szentírásban: Ne félj, ne féljetek!

A hívő ember nem fél, nem félhet? De, van hogy fél. Ha nem így lenne, nem mondaná neki a szíveket ismerő Isten: Ne félj! Pál apostolnak sem hánytja Isten a szemére, amikor félt, hanem ezt mondta: Ne félj! (ApCsel 18,9)

Nem arról van szó, hogy nincs mitől – mert van. Nem vagyok orvos, nem tudom megítélni a mostani járvány valós veszélyeit, de valamekkora veszély van. Van, lenne mitől félni. Azt sem ígéri meg Isten, hogy az övéit elkerüli a baj, a betegség, a koronavírus. Nem azzal biztatja őket (sem), hogy ne félj, mert én minden rosszat elhárítok.

Akkor miért ne féljenek? Mert Ő van, sőt – ígérete szerint – velük van. Krisztus követője nincs egyedül, sehol, semmiben. Nem kell félnie, mert van mennyei Atyja, aki szereti őt, és az Ő akarata jó, kedves és tökéletes. S ha Isten mondja, ne félj, az – mint isteni szó – nem csak felhív, parancsol, biztat, hanem létre is hozza, amit mond. Ha Ő mondja, az képes bennem és benned is fölé kerekedni a félelemnek.

A feltámadást hírül adó angyal ezt mondja az asszonyoknak: Ti ne féljete! Ti, akik Istent, Jézust keresitek. Akik nélküle élnek, azoknak bőven van okuk a félelemre. Nem elsősorban a járványtól, hanem Isten igazságos ítéletétől és haragjától.

De Ti ne féljete! Nem önmagában azért, mert keresitek Őt, hanem mert Jézus feltámadt, él. Ha Krisztust keresed, ne félj, mert Neki adatott minden hatalom mennyen és földön! Kezében tart mindent és mindenkit. Ő uralkodik megkérdőjelezhetetlenül, toronymagasan, megdönthetetlenül. Ha Őt követed, ne félj, mert szeretete és hatalma elég, hogy végigvigyen az Ő útján, hogy elérd a célt, és hogy Ő elérje veled is a célját!

A „ne félj!” persze nem vakmerőségre, meggondolatlanságra, vagy felelőtlenségre hív. Nem azt mondja, hogy ne légy megfontolt, óvatos, felelősségteljes, hogy ne vigyázz, hanem hogy ne félj.

S mindezekén túl a „ne félj!” azt is jelenti, hogy ne félj szólni, és ne félj cselekedni! A félelem bénító, Isten, Aki az igében biztat, Ő aktivizál, merthogy Ő maga is aktív. Ha átélted, hogy az Ő teljes szeretete elűzi a félelmet, akkor ne félj – most különösen ne! – Krisztusra mutatni, s ne félj segíteni, ha tudsz.

Életem ott van Isten tenyerén,
azért nem félek én.

Azért van az, hogy bármi fáj nekem,
mosolyog a szemem.

Száz jajszó között is bízom vakon,
hitem fel nem adom!

Rám törhet vadul ezer baj, veszély,
Isten így szól: Ne félj!

Miért és mitől is félhetnék én:
az Isten tenyerén?!!